

مجمع عمومی
شورای امنیت ملل متحد

توزیع: به عموم
۷ دسامبر ۲۰۱۸
متن اصلی: انگلیسی

مجمع عمومی

نشست هفتاد و سوم

موضوع شماره ۴۰ آجندا

وضعیت در افغانستان

شورای امنیت
سال هفتاد و سوم

وضعیت در افغانستان و پیامد های آن برای صلح و امنیت جهانی

گزارش سرمنشی ملل متحد

I. مقدمه

۱. این گزارش به تأسی از قطعنامه شماره ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه شماره ۲۴۰۵ (سال ۲۰۱۸) شورای امنیت ارائه می گردد که طی آن از سرمنشی ملل متحد خواسته شده تا هر سه ماه پیرامون انکشافات در افغانستان گزارش ارائه نماید.

۲. این گزارش معلومات جدید را پیرامون فعالیت های ملل متحد در افغانستان به شمول تلاشهای سیاسی، بشری، انکشافی و حقوق بشری از زمان ارائه گزارش قبلی (A/73/374-S/2018/824) مورخ ۱۰ سپتامبر ۲۰۱۸ بدینسو، ارائه میدارد.

II. انکشافات مربوط

۳. انتخابات پارلمانی طبق پلان به تاریخ ۲۰ اکتوبر برگزار گردید. در پاسخ به تاخیر متداوم و مشکلات عملیاتی گسترده، کمیسیون مستقل انتخابات موعد رای دهی در بعضی مراکز راهی را برای یک روز دیگر تمدید کرد. خشونت در روز انتخابات به اوج خود رسید که باعث بیشترین میزان تلفات افراد ملکی در یک روز در سال ۲۰۱۸ شد. در ولایت کندهار، انتخابات پس از کشته شدن دو مقام بلند پایه امنیتی در حملات طالبان، برای مدت یک هفته به تعویق افتاد. اختلاف نظر ها در مورد استفاده از ثبت رای دهندگان از طریق بایومتریک قبل و بعد از انتخابات ادامه داشت چنانچه نهاد های انتخاباتی و احزاب سیاسی روی این موضوع بحث کردند که آیا آرای بدون استفاده از تکنولوژی حساب شود

یا خیر. رهبران سیاسی به مذاکره آغاز کردند تا برای انتخابات ریاست جمهوری که به تاریخ ۲۰ اپریل ۲۰۱۹ در نظر گرفته شده است، تکت های انتخاباتی شان را ایجاد نمایند. انتصاب زلمی خلیلزاد به عنوان نماینده ویژه ایالات متحده در امور صلح افغانستان تلاش های صلح را یکبار دیگر قوت بخشید. فدراتیف روسیه نشست بین المللی در مورد افغانستان را میزبانی کرد که در آن نمایندگان شورای عالی صلح افغانستان و طالبان اشتراک کردند. روابط میان افغانستان و پاکستان کماکان دوستانه ادامه داشت. آمادگی ها برای کنفرانس وزرای خارجه در ژنیو که به تاریخ ۲۸ نوامبر برگزار گردید، تسریع یافت. وضعیت بشری همچنان جدی باقی ماند چنانچه بیجائی در سطح بلند قرار داشت، رویداد های ناشی از درگیری افزایش یافت و خشکسالی باعث ناامنی غذایی برای میلیون ها شهروند افغان شد. بازگشت مهاجرین از جمهوری اسلامی ایران به پیمانانه بلند ادامه داشت که فشار های بیشتر را روی منابع در حوزه غرب افغانستان وارد میکند.

الف. انکشافات سیاسی

۴. حوزه سیاسی تحت تاثیر آمادگی های انتخاباتی برای انتخابات پارلمانی مورخ ۲۰ اکتوبر قرار داشت. طی ماه های قبل از انتخابات، کمیسیون مستقل انتخابات آمادگی های تخنیکی به شمول استخدام کارمندان مراکز رای دهی، تهیه لست رای دهندگان مراکز و اعتبار دهی ناظرین انتخابات را تشدید بخشید. کمیسیون مستقل انتخابات در همکاری با کمیسیون سمع شکایات انتخاباتی گردهمائی ها پیرامون انتخابات شورای ولایتی را نیز در ۳۳ ولایت برگزار کرد تا سطح آگاهی رای دهندگان را افزایش داده و علاقمندی در نهاد های ذیدخل انتخاباتی را بهبود بخشد. زمان رسمی کمپاین به تاریخ ۲۸ سپتامبر آغاز شد که باعث تحرک احزاب سیاسی و کاندیدا های مستقل که به بسیج کردن حمایت در سطح ولایت و ولسوالی آغاز کردند، شد.

۵. چنانچه آمادگی ها [برای تدویر انتخابات] ادامه داشت، احزاب سیاسی به خواست شان مبنی بر معرفی تکنولوژی ثبت بایومتریک رای دهندگان به عنوان ابزاری جهت کاهش تقلب های انتخاباتی، ادامه دادند. به تاریخ ۱۵ سپتامبر، ائتلاف بزرگ ملی افغانستان که مجموعه از احزاب سیاسی اپوزسیون حکومت هستند، به منظور فشار بالای کمیسیون مستقل انتخابات، به بسته کردن دفاتر این کمیسیون در ولایت های بلخ، هرات و کندهار آغاز کرده و این روند را به تاریخ ۱۸ سپتامبر تا ولایت ننگرهار گسترش دادند. به تاریخ ۲۲ سپتامبر، کمیسیون مستقل انتخابات اعلان کرد که مسئولیت اجرای روند ثبت بایومتریک رای دهندگان را که شامل اسکن دو انگشت ابهام [شهادت] رای دهنده، عکس دیجیتالی رای دهنده، اسکن تذکره (سند هویت) و برچسپ ثبت نام رای دهنده را شامل می شود، به عهده خواهند گرفت. این اعلان فشار ها از جانب احزاب سیاسی بالای کمیسیون مستقل انتخابات را مرفوع ساخت و باعث شد تا بسته نگهداشتن چهار دفتر ولایتی کمیسیون متوقف گردد. به تاریخ ۱۶ اکتوبر، اداره تدارکات ملی افغانستان در همکاری با اداره مرکزی احصائیه اعلان کرد که قراردادی را با کمپنی آلمانی دیرمالوگ به امضاء رسانده تا تکنولوژی ثبت بایومتریک رای دهندگان را در روز انتخابات فراهم سازند. به رغم آن، نهاد های جامعه مدنی نگرانی شان را ابراز کرده و اظهار داشتند که این تدارک دیرهنگام باعث محدودیت وقت برای انجام بعضی امور مهم به شمول استخدام و آموزش کارمندان مراکز رای دهی، ترتیبات آگاهی دهی و لوژستیک برای انتقال و برگرداندن دستگاه های ثبت بایومتریک، و بررسی طرزالعمل های راهی دهی جهت ساختن تکنولوژی جدید در روز انتخابات شده است. سازمان های ناظر بر انتخابات ابراز نگرانی کردند که معرفی تکنولوژی باعث محدودیت ظرفیت کمیسیون مستقل

انتخابات برای تکمیل سایر آمادگی های انتخاباتی می شود و جامعه جهانی نگرانی های خود را اذعان داشتند که در بعضی شرایط، تکنولوژی ممکن محرمیت اوراق رای دهی را تهدید کند.

۶. تهدیدات جدی امنیتی از سوی طالبان در خصوص روند انتخابات باعث شد که آمادگی های انتخاباتی با چالش های بیشتر مواجه شود چنانچه طالبان اعلامیه های را نشر کردند و طی آن رای دهندگان و کارمندان انتخاباتی را اخطار دادند که در انتخابات شرکت ننمایند و همچنان کارمندان امنیتی که مسئولیت تامین امنیت کارمندان و حوزه های انتخاباتی را داشتند، تهدید نمودند. در مجموع به تعداد ۹ کاندید قبل از انتخابات به قتل رسیدند که طالبان مسئولیت دو حمله آن را به عهده گرفتند. اعتماد مردم پس از کشته شدن عبدالرازق، فرمانده امنیه ولایت کندهار در اثر حمله ای که طالبان مسئولیت آن را به عهده گرفتند، متزلزل شد. در نتیجه این رویداد، تصمیم گرفته شد تا انتخابات پارلمانی در ولایت کندهار الی ۲۷ اکتوبر به تعویق بیافتد.

۷. به تاریخ ۲۰ اکتوبر، انتخابات پارلمانی در ۳۲ ولایت به استثنای ولایت کندهار و ولایت غزنی برگزار شد؛ در ولایت غزنی ثبت نام رای دهندگان و کاندیداتوری کاندیداها از اثر اعتراض و بسته شدن دفتر کمیسیون مستقل انتخابات متوقف شده بود. به رغم تهدیدات امنیتی، انتخابات شاهد اشتیاق چشمگیر رای دهندگان بود. باوجود آن، باز ماندن مراکز راهی دهی تا دیرهنگام از اثر تهدیدات امنیتی علیه کارمندان مراکز، سردرگمی در استفاده دستگاه های ثبت بایومتریک رای دهندگان، و اشتباهات در لست های جدید رای دهندگان باعث تاخیر طولانی در اکثر مراکز شد که این امر منجر به آن شد تا بعضی از رای دهندگان مراکز رای دهی را بدون استعمال رای ترک کنند. در خلال ناامیدی، کمیسیون مستقل انتخابات در بعد از ظهر ۲۰ اکتوبر اعلان کرد که میعاد رای دهی برای چند ساعت تمدید می شود و اینکه مراکز رای دهی که پس از ۱:۰۰ بعد از ظهر باز شدند، به تاریخ ۲۱ اکتوبر نیز باز خواهند بود. در پاسخ به گزارش های گسترده مبنی بر نبود یا عدم فعالیت دستگاه های ثبت بایومتریک رای دهندگان، کمیسیون اعلان کرد که در صورت عدم موجودیت دستگاه های ثبت بایومتریک رای دهندگان، رای دهی با استفاده از لست رای دهندگان اجراء می گردد. این اعلامیه ها رای دهندگان در بعضی نقاط را آرامش داد ولی باعث نگرانی کاندیداها مبنی بر این شد که تمدید میعاد رای دهی و سردرگمی پس از آن فرصت را برای تقلب مساعد می سازد. به تاریخ ۲۱ اکتوبر، مراکز رای دهی در اکثر ولایات و شهر کابل باز بودند. در هفته بعد و به تاریخ ۲۷ اکتوبر، انتخابات پارلمانی در ولایت کندهار توأم با مشکلات تخنیکی مشابه که به تاریخ ۲۰ اکتوبر رونما شده بود، برگزار گردید. به اساس گفته های کمیسیون مستقل انتخابات، در مجموع به تعداد ۴۸۱۲ مرکز رای دهی در خلال سه روز رای دهی باز بودند و طبق گزارشات حدود ۴/۲ میلیون رای دهنده در این پروسه اشتراک کردند. میزان اشتراک در مراکز ولایات بلندتر بود و بیشترین تعداد اشتراک کننده در کابل، هرات، ننگرهار، پکتیا و دایکندی ثبت شدند.

۸. از مجموع ۸/۵ میلیون رای دهنده ثبت شده، تخمیناً ۳۵ درصد آن را زنان تشکیل می داد که این رقم افزایش هشت درصدی را در مقایسه با انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۴ نشان می دهد. در روز انتخابات، میزان اشتراک زنان حدود ۳۰ درصد از مجموع افراد واجد شرایط رای دهی تخمین زده شده بود. حوزه های رای دهی برای زنان ۷۴۲۹ بوده در حالیکه این رقم برای مردان ۱۱۶۶۷ بود. در حدود ۱۳۰۰۰ خانم افغان در سراسر کشور منحصت ناظرین انتخابات سهم گرفتند.

۹. انتقال مواد و نتایج بلافاصله پس از انتخابات آغاز شد. انتقال اوراق رای دهی در بعضی ولایات با تاخیر مواجه شد که اکثراً به دلیل تهدیدات امنیتی بود و این انتقال از طریق زمینی میسر نبود و باید با استفاده از چرخبال ها صورت

می گرفت. کمیسیون مستقل انتخابات بازشماری آراء در ۲۴ ولایت را اعلان کرد که ناشی از تکمیل نبودن فورم ها و بی نظمی مقرراتی بود. کمیسیون سمع شکایات انتخاباتی ۱۱۸۴۵ شکایت را ثبت کرد. الی ۱۸ نوامبر، کمیسیون مذکور رسیدگی به ۱۰۴۴۷ شکایت از ۲۱ ولایت را تکمیل نموده بود.

۱۰. پس از برگزاری انتخابات، اختلاف نظر ها میان کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون سمع شکایات انتخاباتی روی بی اعتبار شمردن آرای بدون ثبت بایومتریک به میان آمد. به تاریخ ۲۷ اکتوبر، کمیسیون سمع شکایات انتخاباتی اعلان کرد که تمام آرای بدون ثبت بایومتریک فاقد اعتبار می باشد. این اعلان در خارج از کمیسیون مورد حمایت احزاب سیاسی و تعداد زیادی از کاندیدا های قرار گرفت که ادعا داشتند که حذف آرای غیر بایومتریک یگانه راه حصول اطمینان از عدم شمارش آرای تقلبی در پروسه انتخابات می باشد. بعضی دیگر نگرانی داشتند که حذف آرای غیر بایومتریک باعث خواهد شد تا آرای پاک میلیون ها تن بی اعتبار شمرده شود. به تاریخ ۳۰ اکتوبر، دو کمیسیون اعلامیه مشترک را صادر کرده و اعلان کردند که آرای غیر بایومتریک در صورتی قابل اعتبار خواهد بود که لست چاپی رای دهندگان در مراکز راهی دهی استفاده شده و مورد تأیید قرار گرفته باشد. به تاریخ ۳ نوامبر، کمیسیون مستقل انتخابات اعلان کرد که نشر نتایج ابتدائی انتخابات از میعاد معینه که ۱۰ نوامبر بود، به ۲۳ نوامبر برای ۳۲ ولایت و ۱ دسامبر برای ولایت کابل به تعویق خواهد افتد. باوجود آن، به تاریخ ۲۳ نوامبر کمیسیون نتایج تنها پنج ولایت را اعلان کرده بود.

۱۱. چنانچه که تاخیر در انتقال اوراق و شمارش آراء ادامه یافت، احزاب سیاسی و چهره های اپوزسیون نگرانی روزافزون شان را در خصوص تدویر انتخابات ابراز نموده و بعضی ها مشکوک بودند که کمیسیون مستقل انتخابات توانائی برگزاری انتخابات ریاست جمهوری به تاریخ معینه که ۲۰ اپریل ۲۰۱۹ است، را داشته باشد. وضعیت مبهم پیرامون انتخابات ریاست جمهوری یکبار دیگر گفتگو ها در مورد ایجاد حکومت موقت را به وجود آورده و بیشترین دادخواهی در این زمینه را حامد کرزی، رئیس جمهور اسبق به گونه شفاهی نموده است. به تاریخ ۶ نوامبر، گلبدین حکمتیار، رهبر حزب اسلامی نیز [به حمایت از ایجاد حکومت موقت] صدا بلند کرد و اظهار نمود که سیستم انتخابات باید به سیستم نمایندگی تناسبی تغییر یابد و هشدار داد که حزب اسلامی خواهان اداره موقت خواهد بود اگر خواست های شان برآورده نشود.

۱۲. به رغم آن، اکثر رهبران سیاسی انرژی شان را صرف رقابت در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۹ نمودند و با نزدیک شدن ضرب الاجل برای نهائی ساختن کاندیداتوری، فعالیت ها جهت تشکیل ائتلاف ها شدت گرفت. به تاریخ ۳۱ اکتوبر، حزب اسلامی اعلان کرد که این حزب در نظر دارد تا کاندید خود را در مشوره با سایر گروه ها برای ریاست جمهوری معرفی نماید. به تاریخ ۸ نوامبر، ائتلاف بزرگ ملی افغانستان به گونه جداگانه اعلان کرد که تکت انتخاباتی با یک کاندید ریاست جمهوری، سه معاون، یک صدراعظم و سه معاون صدراعظم را معرفی خواهند کرد. به تاریخ ۱۳ نوامبر، رئیس اجرائیه عبدالله عبدالله اظهار داشت که در مورد کاندیداتوری خود پس از مشوره با گروه های اسبق جهادی تصمیم خواهد گرفت ولی حمایت از کاندید دیگر ریاست جمهوری را رد کرد.

۱۳. در عین زمان، رئیس جمهور غنی یک سلسله سفر های ولایتی را روی دست گرفت و به ولایات غزنی، فاریاب، پروان، کندهار، هلمند، پکتیکا و دایکندی سفر نمود و تعهدات حکومت در مورد پروژه های زیربنائی محلی و امنیت را برجسته ساخت. به تاریخ ۲ نوامبر، سخنگوی رئیس جمهور تأیید کرد که رئیس جمهور برای دوره دیگر نیز کاندید خواهد بود. به تاریخ ۹ نوامبر و در جریان سفر به ولایت دایکندی که اکثریت قوم هزاره در آن زیست دارد، رئیس

جمهور غنی اعلان کرد که سرور دانش، معاون دوم رئیس جمهور که از قوم هزاره است، بخش از تکت انتخاباتی وی را تشکیل خواهد داد.

۱۴. به تاریخ ۲۵ اگست، حنیف اتمر، مشاور امنیت ملی اعلان کرد که بنابر اختلاف نظر با رئیس جمهور در زمینه پالیسی، از سمت خود استعفا داده است. یک روز بعد، رئیس جمهور غنی از انتصاب حمدالله محب، سفیر آن وقت افغانستان در ایالات متحده امریکا در پست مشاوریت امنیت ملی خبر داد. این امر با تغییر پرسونل در رهبری امنیتی همراه بود. به تاریخ ۲ اکتوبر، رئیس جمهور غنی دین محمد جرات، مشاور ارشد و معاون ریاست شورای امنیت ملی را برکنار کرد. اعلامیه‌ی که از ریاست جمهوری نشر شد، تأیید کرد که جنرال جرات طی فرمان ریاست جمهوری از وظیفه برکنار شده است. هیچ جزئیات در مورد وضعیت که منجر به برکناری جنرال جرات شد، ارائه نگردید. به تاریخ ۱۸ اکتوبر، هفت عضو شورای امنیت ملی به شمول دو عضو ارشد، رئیس بررسی تهدیدات استراتژیک و رئیس روابط استراتژیک، از سمت‌های شان استعفا کردند.

۱۵. تلاش‌های افغانستان پیرامون گفتگوهای صلح پس از انتصاب زلمی خلیلزاد منحيث نماینده ویژه ایالات متحده امریکا برای صلح افغانستان به تاریخ ۲۱ سپتامبر، بیشتر تقویت شد. از ۴ الی ۱۴ اکتوبر، آقای خلیلزاد به منظور جلب حمایت برای پروسه صلح افغانستان، از کشور‌های افغانستان، پاکستان، قطر، عربستان سعودی و ایالات متحده عربی دیدن کرد. در جریان سفر به افغانستان، آقای خلیلزاد با رئیس جمهور غنی، رئیس اجرائیه عبدالله، نمایندگان شورای عالی صلح و اعضای گروه‌های اپوزیسیون سیاسی ملاقات کرد. در جریان این ملاقات‌ها، آقای خلیلزاد روی نیاز به مالکیت پروسه صلح توسط افغانها تأکید کرد و متعاقباً طی کنفرانس مطبوعاتی از دولت افغانستان و طالبان خواست تا تیم‌های مذاکره کننده شان را غرض گفتگوهای مستقیم تشکیل دهند. به تاریخ ۵ نوامبر، رئیس جمهور غنی اعلان کرد که رایزنی ملی در مورد پروسه صلح با نمایندگانی که از سوی مقامات ملکی و نظامی از ۳۴ ولایت معرفی می‌شود، را روی دست خواهد گرفت. به تاریخ ۱۳ اکتوبر، طالبان اعلان کردند که آقای خلیلزاد روز قبل با هیئت سیاسی طالبان در قطر ملاقات کرده است. طبق اعلامیه طالبان، این ملاقات که روی خروج نیروهای نظامی از افغانستان و دریافت راه حل برای جنگ افغانستان متمرکز بود، مثمر بوده است. به تاریخ ۳۰ اکتوبر، طالبان از توظیف پنج مقام بلند پایه شان که قبلاً در زندان گوانتانامو زندانی بودند، در چوکات هیئت سیاسی شان خبر دادند. به تاریخ ۱۰ نوامبر، آقای خلیلزاد بار دیگر از افغانستان دیدن کرد و به منظور بحث روی پلان‌های خود در مورد گفتگوهای منطوقی در آینده، با مقامات دولتی و اعضای اپوزیسیون سیاسی ملاقات نمود. این بازدید با سفر از سایر کشور‌های منطقه به شمول قطر، جاییکه آقای خلیلزاد یکبار دیگر با هیئت سیاسی طالبان ملاقات کرد، همراه بود.

۱۶. به تاریخ ۱۹ نوامبر، فدراتیف روسیه کنفرانسی را در مورد افغانستان در شهر مسکو میزبانی کرد و در آن نمایندگان کشور‌های چین، هندوستان، جمهوری اسلامی ایران، قزاقستان، قرغیزستان، پاکستان، تاجکستان، ترکمنستان، و ازبکستان و نمایندگان شورای عالی صلح افغانستان و هیئت سیاسی طالبان اشتراک کرده بودند. یک مقام سفارت ایالات متحده امریکا نیز در این کنفرانس شرکت کرده بود. در جریان سخنرانی در این کنفرانس، نماینده طالبان یکبار دیگر روی موقف طالبان تأکید ورزید و اظهار داشت که حضور نیروهای نظامی بین‌المللی مانع اصلی فرار صلح در افغانستان بوده و همچنان اضافه کرد که سایر موضوعات به شمول به رسمیت شناختن متقابل دولت افغانستان و طالبان، تعدیل قانون اساسی و حقوق زنان را می‌توان زمانی مورد بحث قرار داد که معضل حضور نیروهای خارجی حل گردد. پس از این کنفرانس، وزارت امور خارجه اعلامیه‌ی را به نشر سپرد و در آن از هر نوع تلاش‌ها در

باره روند صلح در افغانستان استقبال نموده ولی هشدار داد که چنین نشست های منطوقی نباید زمینه را برای طالبان فراهم سازد تا از آن استفاده ابزاری نمایند.

۱۷. از ماه اگست بدینسو، دفاتر ساحوی هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) از هشت برنامه محلی صلح که در مجموع ۱۱ ولایت را شامل می شود، حمایت کرده است. این برنامه ها شامل یک سلسله برنامه های مشورتی برای حمایت از نقش جوانان در روند صلح در ولایت پکتیا، برنامه محلی حل و فصل نزاعات در ولایت سمنگان، و پروژهی گردهم آوری بزرگان، علمای دینی، زنان و جوانان به منظور بحث روی اقدامات اعتماد سازی در مناطق آسیب پذیر ولایت هلمند می شود.

ب. امنیت

۱۸. وضعیت امنیتی کماکان شکنند باقی ماند و وقوع رویداد ها همچنان در سطح بلند ادامه داشت. هرچند سطح بعضی از رویداد های امنیتی اندکی کاهش پیدا کرد، تعداد مجموعی تلفات افزایش یافت که ناشی از افزایش شدت بعضی حملات بود. دو استثناء متناقض این رویداد ها، تعطیلی [آتش بس] ایام عید سعید اضحی و روز نخست پارلمان به تاریخ ۲۰ اکتوبر بود که بالترتیب شاهد کمترین و بیشترین میزان رویداد ها بودند. از ۱۶ اگست الی ۱۵ نوامبر، یوناما در مجموع ۵۸۵۴ رویداد امنیتی را ثبت کرد که ۲ درصد کاهش در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۷ را نشان می دهد. حوزه جنوب کشور شاهد بیشترین رویداد ها بود که پس از آن حوزه های شرق و جنوب شرق کشور قرار داشتند. درگیری های مسلحانه کماکان عامل بیشترین رویداد های امنیتی بوده چنانچه ۶۳ درصد کل رویداد ها را تشکیل میداد هرچند این ارقام در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۷ میلادی ۵ درصد کاهش را نشان می دهد. حملات انتحاری الی ۳۷ درصد کاهش یافت که احتمالاً نمایانگر تلاش های پیشگیرانه موفقانه در شهر های کابل و جلال آباد می باشد، در حالیکه حملات هوائی توسط نیروهای هوائی افغان و نیروهای نظامی بین المللی در مقایسه با سال ۲۰۱۷ میلادی الی ۲۵ درصد افزایش یافت.

۱۹. میزان کلی خشونت در جریان ایام عید اضحی به تاریخ ۲۰ - ۲۴ اگست به گونه چشمگیری کاهش یافت. در جریان هفته تعطیلی، یوناما در مجموع ۲۲۷ رویداد را ثبت نمود که پایین ترین آمار ثبت رویداد ها در طول یک هفته پس اوایل سال ۲۰۱۳ می باشد. این کاهش خشونت ها در شرایطی به میان آمد که طالبان پیشنهاد مورخ ۱۹ اگست رئیس جمهور غنی مبنی بر آتش بس مشروط برای سه ماه را نپذیرفتند. در مقابل ثبات امنیتی که طی ایام عید اضحی در ماه جون مشاهده شد، تعداد حملات طالبان پس از ایام عید اضحی به گونه سریع به حد اوسط ۴۳۳ رویداد در یک هفته در سال ۲۰۱۸ رسید.

۲۰. به تاریخ ۲۰ اکتوبر، روز نخست انتخابات شاهد رویداد های امنیتی گسترده در سراسر کشور بود چنانچه طالبان حملات را روی دست گرفتند و مواد منفجره را تعبیه کردند تا روند انتخابات را مختل سازند. شهر کندز شاهد بیشترین تعداد (۲۵) رویداد بود که به تعقیب آن شهر کابل قرار داشت که به تعداد ۱۴ مورد انفجار مواد منفجره تعبیه شده و همچنان تعداد زیاد حملات انتحاری بود که مسئولیت آن را دولت اسلامی عراق و شام - ولایت خراسان به عهده گرفتند. با توجه به اینکه رای دهی در ولایت های کندهار و غزنی صورت نگرفت، تعداد مجموعی رویداد های امنیتی به تاریخ ۲۰ اکتوبر با آمار ثبت شده در جریان دور دوم انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۴ قابل مقایسه بود. هرچند گزارش شد که تهدید و ارباب طالبان مانع اشتراک افراد ساکن در مناطق تحت کنترل و نفوذ طالبان در

انتخابات شد، میزان بلند رویداد باعث اختلال قابل ملاحظه در روند انتخابات در مناطق شهری نشد. به تاریخ ۲۹ اکتوبر، یک حمله کننده انتحاری مواد انفجاری همراهش را در دروازه ورودی کمیسیون مستقل انتخابات در کابل منفجر ساخت. دولت اسلامی عراق و شام – ولایت خراسان مسئولیت آن حمله را به عهده گرفت. این دومین حمله انتحاری بود که در سال ۲۰۱۸ در برابر دفتر مرکزی کمیسیون مستقل انتخابات اتفاق افتاد.

۲۱. پس از حمله گسترده طالبان بالای شهر غزنی در ماه آگست، نگرانی ها در مورد احتمال حمله شدید دیگر در حوزه جنوب شرق به شمول شهر غزنی همچنان پا بر جا باقی ماند. هرچند این حمله صورت نگرفت، طالبان به فشار آوردن بالای نیروهای دولتی در حومه شهر، ولسوالی های چهار اطراف و در امتداد شاهراه ۱ ادامه دادند و بالآخره به تاریخ ۱۴ اکتوبر ولسوالی اندر را تصرف کردند. وضعیت امنیتی در منطقه بیشتر هزاره نشین در جنوب ولایت غزنی وخیم شد چنانچه درگیری های شدید ناشی از حملات گسترده طالبان و میزان بلند بیجائی در نیمه نخست نوامبر به ثبت رسید. درگیری جداگانه میان طالبان و افراد مسلح طرفدار حکومت در ولسوالی خاص ارزگان ولایت ارزگان نیز باعث بیجائی خانواده های هزاره در ماه نوامبر شد.

۲۲. طالبان کنترل پوسته های استراتژیک در امتداد جاده در مناطق مختلف را موقتاً در دست گرفتند که آنها را قادر ساخت تا به خاطر منافع خود، رفت و آمد مردم به ولایات را محدود سازند. در امتداد شاهراه شماره ۱ مسیر کابل، طالبان ولسوالی های دایمیرداد و سیدآباد ولایت وردک را به تصرف در آوردند. طالبان همچنان حملات پیهم را بالای شاهراه های مزار – شبرغان و میمنه – اندخوی در حوزه شمال و جاده هرات – قلعه نهو در غرب کشور را روی دست گرفتند که باعث مختل شدن دسترسی حکومت و محدودیت رفت و آمد باشندگان در آنجا ها شد. به تاریخ ۳۰ سپتامبر، طالبان حمله هماهنگ را بالای چندین پوسته امنیتی دولتی در ولسوالی قیصار ولایت فاریاب به راه انداختند که منجر به ادامه درگیری الی عقب نشینی طالبان به تاریخ ۱ اکتوبر شد.

۲۳. نگرانی ها در مورد وضعیت امنیتی در ولایت کندهار پس از ترور عبدالرازق، فرمانده پولیس کندهار و جنرال عبدالمومن حسین خیل، رئیس امنیت آن ولایت در جریان یک حمله مسلحانه به تاریخ ۱۸ اکتوبر در شهر کندهار افزایش یافت. در این حمله که در جریان سفر فرمانده ماموریت حمایت قاطع نیروهای ناتو اتفاق افتاد، زلمی ویسا، والی آن ولایت نیز مجروح شد. طالبان مسئولیت آن حمله را به عهده گرفتند و نام فردی که ادعا می شود حمله کننده بود، را در رسانه های اجتماعی نشر کردند. به تاریخ ۲۲ اکتوبر، پس از سفارش بزرگان محل، رئیس جمهور غنی تادین، برادر کوچک عبدالرازق را منحیث فرمانده پولیس ولایت کندهار گماشت.

۲۴. حضور چشمگیر دولت اسلامی عراق و شام – ولایت خراسان در حوزه شرق همچنان ادامه داشت چنانچه این گروه در مدت تحت پوشش این گزارش، مسئولیت سه حمله انتحاری و پیچیده در ولایت ننگرهار و شش حمله در شهر کابل را به عهده گرفتند. باوجود آن، به نظر می رسد که حضور قوی نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغان در شهر جلال آباد از ماه آگست بدینسو، در کل تاثیر مثبت روی وضعیت امنیتی شهر داشته است. دولت اسلامی عراق و شام – ولایت خراسان به درگیری با طالبان ادامه داد چنانچه درگیری های مسلحانه میان دو گروه در ولایات ننگرهار و کتر گزارش داده شد. نیروهای نظامی بین المللی به هدف قرار دادن نیروهای دولت اسلامی عراق و شام – ولایت خراسان ادامه دادند چنانچه حملات هوایی متعدد را علیه این گروه در ولسوالی های ده بالا، اجین، خوگیانی، نازیان و چپرهار ولایت ننگرهار روی دست گرفتند.

۲۵. به تعداد ۱۳ رویداد که کارمندان ملل متحد در آن دخیل بودند، گزارش شد که این رویدادها شامل سه مورد ارباب، هفت رویداد جنائی و دو واقعه مواد منفجره تعبیه شده می باشد. عضو خانواده کارمند ملل متحد باشنده ولایت کندز که در یک رویداد جنائی اختطاف شده بود، به تاریخ ۲۹ اکتوبر رها گردید.

ج. همکاری های منطوقی

۲۶. افغانستان و پاکستان پس از تحلیف عمران خان منیث نخست وزیر پاکستان در ماه آگست، به تلاش های شان جهت بهبود روابط میان دو کشور ادامه دادند. به تاریخ ۱۵ سپتامبر، شاه محمود قریشی، وزیر امور خارجه پاکستان از کابل دیدن کرد و با رئیس جمهور غنی، رئیس اجرائیه عبدالله و صلاح الدین ربانی، وزیر امور خارجه ملاقات نمود. در این نشست ها موضوعات امنیت، صلح و ثبات منطوقی، مبارزه با تروریزم و تطبیق پلان عمل افغانستان و پاکستان برای صلح و ثبات مورد بحث قرار گرفت. این نخستین سفر رسمی آقای قریشی پس از تعیین وی بود و نمایانگر اولویت پاکستان برای روابط دوجانبه با افغانستان می باشد. به تاریخ ۲۲ اکتوبر، رئیس جمهور غنی آشکارا اعلان کرد که ترور فرمانده پولیس کندهار در پاکستان طرح ریزی شده بود. این اتهام عکس العمل سریع وزارت امور خارجه پاکستان را به همراه داشت چنانچه اعلامیه‌ی را به تاریخ ۲۴ اکتوبر به نشر سپردند و اتهامات وارده را رد کرده و آن را بی اساس خواند و همچنان از مقامات افغان خواست تا گفتگوها پیرامون نگرانی های امنیتی را از طریق میکانیزم پلان عمل افغانستان و پاکستان برای صلح و ثبات مطرح نمایند.

۲۷. تلاش ها برای بهبود همکاری های بین المللی در مورد روند صلح در افغانستان گسترش یافت. به تاریخ ۱۱ سپتامبر، سازمان همکاری های اسلامی نشست نمایندگان دایمی را در جده عربستان سعودی برگزار کرد که معین وزارت امور خارجه در آن اشتراک کرد. سرمنشی سازمان همکاری های اسلامی از اشتراک کنندگان خواست تا همه طرف های ذیدخل را تشویق نمایند که در گفتگوهای صلح سهم بگیرند. به تاریخ ۴ و ۵ اکتوبر، رئیس اجرائیه عبدالله به جاکارتا سفر کرد و با جوکو ویدودو، رئیس جمهور اندونیزیا ملاقات نمود؛ رئیس جمهور جاکارتا از طالبان خواست تا روی میز مذاکره حاضر شوند. به تاریخ ۳ و ۴ نوامبر، هیئتی از شورا علمای اندونیزیا از کابل دیدن کرد و یکبار دیگر روی همکاری در روند صلح تاکید نموده و خواهان پیگیری نشست سه جانبه علمای افغانستان، پاکستان و اندونیزیا که در ماه می ۲۰۱۸ در جاکارتا برگزار شده بود، شدند.

۲۸. همکاری های چند جانبه در چوکات نشست قلب آسیا - پروسه استانبول ادامه یافت چنانچه نشست هیئت عالیرتبه به تاریخ ۲۸ سپتامبر در نیویورک؛ جلسات گروهی تخنیکی منطوقی در مورد فرهنگ و آموزش به تاریخ ۲۰ آگست در جمهوری اسلامی ایران؛ نشست مبارزه با تروریزم به تاریخ ۱۵ سپتامبر در کابل؛ نشست تجارت، داد و ستد و صنعت به تاریخ ۲۰ اکتوبر در دهلی نو؛ و نشست مبارزه با مواد مخدر به تاریخ ۳۱ اکتوبر در شهر مسکو برگزار گردید.

III. حقوق بشر

۲۹. به تاریخ ۱۰ اکتوبر، یوناما گزارش ربع سوم سال ۲۰۱۸ در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه را به نشر سپرد.^۱ ماموریت یوناما از ۱ جنوری الی ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۸ به تعداد ۸۰۵۰ مورد تلفات افراد ملکی

^۱ یوناما، "گزارش ربعوار در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه: ۱ جنوری الی ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۸" (کابل، ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۸).

(۲۷۹۸ کشته و ۵۲۵۲ مجروح) را ثبت کرد که از سال ۲۰۱۴ بدینسو، بیشترین آمار کشتار افراد ملکی می باشد که در ۹ ماه نخست سال ثبت شده است. یوناما ۶۵ درصد تلفات افراد ملکی را به عناصر ضد دولت (۳۵ درصد به طالبان، ۲۵ درصد به دولت اسلامی عراق و شام - ولایت خراسان، و ۵ درصد به عناصر نامشخص ضد دولت به شمول دولت اسلامی خودخوانده عراق و شام - ولایت خراسان)، ۲۲ درصد را به نیروهای طرفدار حکومت (۱۶ درصد به نیروهای ملی امنیتی افغان، ۵ درصد به نیروهای نظامی بین المللی و ۱ درصد به گروه های مسلح طرفدار حکومت)، ۱۰ درصد را به تبادل آتش در جریان درگیری های زمینی میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت، و ۳ درصد را به سایر رویداد ها به شمول بقایای مواد منفجره از دوران جنگ و شلیک از آنسوی مرز نسبت داد.

۳۰. استفاده از تاکتیک مواد منفجره تعبیه شده (به شمول حملات انتحاری و غیر انتحاری) باعث ۳۶۳۴ مورد تلفات افراد ملکی (۱۰۶۵ کشته و ۲۵۶۹ مجروح) شد و در مجموع ۴۵ درصد عامل اصلی تلفات افراد ملکی را طی ۹ ماه نخست سال ۲۰۱۸ تشکیل داد. یوناما در گزارش ویژه مورخ ۷ اکتوبر^۲ ثبت کرد که استفاده از مواد منفجره تعبیه شده توسط عناصر ضد دولت طی سه ربع نخست سال ۲۰۱۸ به بلند ترین سطح خود رسید و عناصر ضد دولت چنین حملات را به پیمانہ وسیع علیه افراد ملکی به شمول مسلمانان اقلیت هزاره استفاده کردند. درگیری های زمینی که دومین بزرگترین عامل تلفات افراد ملکی می باشد، باعث ۲۳۱۱ مورد تلفات ملکی (۶۰۵ کشته و ۳۳۶ مجروح) شده که ۲۹ درصد کل تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد. یوناما به ثبت میزان بلند تلفات افراد ملکی ناشی از حملات هوایی توسط نیروهای طرفدار حکومت ادامه داد و ۶۴۹ مورد تلفات ملکی (۳۱۳ کشته و ۳۳۶ مجروح) را ثبت کرد و زنان و اطفال بیش از نیم این تلفات را تشکیل می دهد. یوناما ۲۱۳۶ مورد تلفات اطفال (۶۵۳ مورد قتل و ۱۴۸۳ مورد مجروحیت اطفال) و ۸۲۹ مورد تلفات زنان (۲۵۰ مورد قتل و ۵۷۹ مورد مجروحیت زنان) را ثبت کرد.

۳۱. خشونت ها در روز انتخابات پارلمانی مورخ ۲۰ اکتوبر باعث بیشترین تلفات افراد ملکی شد که تا اکنون در جریان یک روز در سال ۲۰۱۸ ثبت گردیده و همچنان از زمانیکه یوناما ثبت چنین رویداد ها را از سال ۲۰۰۹ بدینسو آغاز کرد، این خشونت ها باعث بیشترین تلفات افراد ملکی در جریان یک روز انتخابات شد. در مجموع، ۴۳۵ مورد تلفات افراد ملکی (۵۶ کشته و ۳۷۹ مجروح) در روز انتخابات ثبت شد. تقریباً تمام تلفات برخاسته از حملات عمدی یا بدون تفکیک توسط عناصر ضد دولت به ویژه طالبان بود. یوناما ۵۳ مورد تلفات افراد ملکی (۱۳ کشته و ۴۰ مجروح) ناشی از حمله انتحاری در یک مرکز رای دهی در کابل را ثبت کرد که مسئولیت آن را دولت اسلامی عراق و شام - ولایت خراسان به عهده گرفتند.

۳۲. از ۱ جولای الی ۳۰ سپتامبر، گروه کاری در کشور در مورد نظارت و گزارشدهی خشونت های جدی علیه اطفال در درگیری های مسلحانه به تعداد ۴۱۲ مورد خشونت های جدی را تثبیت کرد که ۸۲۰ طفل (۲۴۱ دختر، ۵۷۰ پسر و ۹ تن نامشخص) را متاثر ساخت. شدید ترین خشونت ها قتل و مجروحیت ۷۸۳ طفل (۲۸۴ کشته که شامل ۱۷۹ پسر، ۹۹ دختر و ۶ تن نامشخص می شود؛ ۴۹۹ مجروح که شامل ۳۵۶ پسر، ۱۴۰ دختر و ۳ تن نامشخص می شود) می باشد. آنانی که در حوزه های مرکزی، جنوب و شمال زندگی می کنند، بیشتر آسیب دیدند. در جریان ربع سوم، به تعداد ۳۳ مورد حملات بالای مکاتب و کارمندان سکتور آموزشی صورت گرفت در حالیکه این رقم در ربع دوم زمانیکه مکاتب به دلیل استفاده به عنوان مراکز رای دهی مورد حمله قرار می گرفت، به ۷۹ مورد می رسید.

^۲ یوناما، "گزارش ویژه در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه: آسیب روزافزون افغان های ملکی برخاسته از استفاده عمدی و بدون تفکیک مواد منفجره تعبیه شده" (کابل، ۷ اکتوبر ۲۰۱۸).

گروه کاری در مورد نظارت و گزارشدهی در کشور به تعداد ۱۵ مورد را به دولت اسلامی عراق و شام - ولایت خراسان ، ۱۴ مورد را به طالبان ، ۲ مورد را به نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغان ، ۱ مورد را به ملیشه های طرفدار حکومت و ۱ مورد را به گروه نامشخص نسبت داد. خشونت ها شامل ۹ مورد استخدام و استفاده ی اطفال مشمول ۱۹ پسر ، پنج مورد اختطاف مشمول ۱۵ پسر ، و تجاوز جنسی و سایر انواع خشونت های جنسی علیه سه طفل (۲ دختر و ۱ پسر) می شود. افزون بر آن ، گروه کاری مذکور ۱۹ مورد حمله علیه مراکز صحتی و ۸ مورد ممانعت از دسترسی به کمک های بشردوستانه را ثبت کرد.

۳۳. از مجموع ۱۹ حمله بالای مراکز صحتی و کارمندان صحتی که توسط گروه کاری کشور در مورد نظارت و گزارشدهی ثبت شد ، به تعداد ۱۵ حمله بالای مراکز صحتی و ۴ حمله بالای کارمندان صحتی صورت گرفت که هشت کارمند صحتی به شمول سه زن در آن آسیب دیدند در حالیکه این رقم در زمان گزارشدهی قبلی به ۱۲ مورد می رسید. گروه کاری مذکور ۱۴ مورد را به گروه های مسلح (۱۱ مورد را به طالبان و ۳ مورد را به دولت اسلامی عراق و شام - ولایت خراسان) ، ۲ مورد را به اردوی ملی افغان ، ۲ مورد را به نیروهای نظامی بین المللی و ۱ مورد را مشترکاً به نیروهای نظامی بین المللی و ریاست امنیت ملی نسبت داد.

۳۴. گروه کاری نظارت و گزارشدهی ۹ رویداد استخدام و استفاده اطفال مشمول ۱۹ پسر (۱۰ پسر توسط طالبان ، ۷ پسر توسط ملیشه های طرفدار حکومت و ۲ تن توسط پولیس محلی افغان) را ثبت کرد که در مقایسه با دوره گذشته گزارشدهی ، رقم استخدام و استفاده پسر به ۲ تن می رسید و همچنان ادعا های معتبر استخدام و استفاده پنج پسر وجود داشت. گروه کاری مذکور سه قضیه خشونت جنسی علیه اطفال به شمول به هدف بچه بازی را ثبت کرد که دو قضیه توسط نیروهای پولیس ملی افغان و یک مورد هم مربوط پولیس محلی افغان می باشد. گروه کاری پنج مورد اختطاف اطفال مشمول ۱۵ پسر (سه مورد توسط طالبان ، یک مورد توسط پولیس محلی افغان و یک مورد توسط تحریک طالبان پاکستان) را ثبت کرد.

۳۵. به تاریخ ۱۰ نوامبر ، یک گروه ۵۵ نفری از اطفال که به تاریخ ۳۱ جولای همراه با ۲۵۰ عضو دولت اسلامی خودخوانده عراق و شام - ولایت خراسان در ولایت جوزجان به نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغان تسلیم شدند ، به مرکز اصلاح و تربیت اطفال کابل منتقل گردیدند. این اطفال توسط ریاست امنیت ملی بدون هیچ اتهامی و در مغایرت با قانون اجراءات جزائی تحت توقیف قرار گرفتند.

۳۶. پس از نشر گزارش یوناما تحت عنوان "بی عدالتی و معافیت: میانجیگری تخلفات جزائی علیه زنان" در ماه می ۲۰۱۸ ، وزارت امور زنان کمیته ی را به تاریخ ۲ اکتوبر ایجاد کرد تا قانون منع خشونت علیه زنان (سال ۲۰۰۹) را بررسی کند. ریاست بدیل حبس که در اوایل سال ۲۰۱۸ توسط لوی خازنوالی به منظور طرح پالیسی در مورد گزینه های غیر از حبس تنفیذی ایجاد شده بود ، در ماه سپتامبر به فعالیت آغاز کرد. ماموریت ملل متحد به حمایت از طرح پالیسی که دربرگیرنده بدایل حبس برای خشونت های جنائی علیه زنان که زیاد جدی نباشند ، ادامه داد. خانه های امن زنان از اثر کاهش کمک تمویل کنندگان متاثر شد چنانچه حداقل ۲ مرکز از مجموع ۲۶ مرکز که در ۲۱ ولایت فعالیت دارند ، خدمات شان را کاهش دادند.

۳۷. به تاریخ ۲۵ نوامبر ، ملل متحد در افغانستان از روز جهانی محو خشونت علیه زنان تجلیل به عمل آورد و کمپاین ۱۶ روز فعالیت علیه خشونت های جنسیتی را تحت شعار جهانی "جهان را نارنجی بسازید: #مرا نیز بشنوید"

آغاز کرد. یوناما ۱۳ ورکشاپ، نشست مشورتی، میزگرد، مباحثات و رقابت هنری که نمایانگر نگرانی‌ها در خصوص جرایم خشونت علیه زنان در افغانستان مانند عرف و عنعنات زیانبار، سطح پائین گزارشدهی جرایم و تطبیق قانون منع خشونت علیه زنان (۲۰۰۹) می‌باشد، را دایر کرد.

۳۸. از ۲۷ سپتامبر الی ۱۵ نوامبر، یوناما ۱۰ نشست پیرامون روز جهانی باز را در سراسر کشور تحت عنوان "اشتراک زنان در پروسه‌های صلح" تدویر نمود که در آن مباحثات ۲۲۴ افغان (۱۹۲ زن و ۳۲ مرد) که از ۱۶ ولایت و حداقل ۳۷ ولسوالی نمایندگی می‌کردند، سهم داشتند. زنان روی اشتراک‌شان در روند‌های صلح تأکید کردند. مباحثات که به تاریخ ۴ دسامبر در سطح ملی و مشترکاً توسط ملل متحد برگزار شد، اشتراک‌کنندگان روی اهمیت سهمگیری مساویانه و معنی‌دار زنان افغان در گفتگوهای صلح تأکید کردند.

۳۹. به تاریخ ۱۶ اکتوبر، دولت صندوق حمایت از خبرنگاران را به منظور کمک به خبرنگاران و خانواده‌های متضرر کارمندان رسانه‌ها ایجاد کرد. خبرنگاران و کارمندان رسانه‌ها کماکان با ارباب، آزار و اذیت، و خشونت از سوی عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار حکومت مواجه هستند. یوناما چهار مورد را ثبت کرد که شامل قتل، لت و کوب و دو مورد تهدید علیه خبرنگاران می‌باشد.

IV. هماهنگی مساعدت‌های انکشافی

۴۰. با توجه به اهداف کلیدی کنفرانس مورخ ۲۸ نوامبر ژنیو در مورد افغانستان به شمول برگزاری انتخابات پارلمانی، نهائی سازی تمام برنامه‌های دارای اولویت، دستیابی به معیارهای صندوق جهانی پول، ترویج رشد سکتور خصوصی، پیشرفت در امر مبارزه با فساد اداری و پیشبرد اصلاحات در سکتور امنیتی، آمادگی‌ها برای این کنفرانس تسریع یافت. به تاریخ ۲۳ سپتامبر، جلسه آمادگی تحت ریاست مشترک وزیر خارجه، آقای ربانی و نماینده ویژه من برای افغانستان و رئیس یوناما در نیویورک برگزار شد. به تاریخ ۸ نوامبر، نشست هیئت عالی‌رتبه در ژنیو برگزار شد و بحث‌ها روی تصویب چارچوب پاسخگوئی متقابل ژنیو در کنفرانس و استراتژی رشد اقتصادی افغانستان متمرکز بود.

۴۱. در جریان دوره گزارشدهی، تیم رئیس جمهور غنی استراتژی مبارزه با فساد اداری دولت را بازبینی نمود که طی آن ۵۲ معیار جدید را اضافه و بعضی معیارها را حذف کرد. دولت چارچوب مبارزه با فساد اداری را گسترش داد و پیشرفت‌های را در اسناد تقنینی کلیدی ثبت کرد. در ماه سپتامبر، گروه کاری اصلاح قوانین جزائی مسوده‌های قانون مبارزه با فساد اداری و قانون محافظت افشاء کنندگان را نهائی ساختند. به تاریخ ۹ اکتوبر، حکومت مسوده قانون مبارزه با فساد اداری را برای بررسی به شورای ملی فرستاد. مسوده جدید قانون شامل پیشنهادات گزارش سال ۲۰۱۸ یوناما در مورد مبارزه با فساد اداری به شمول قانونی ساختن مبنای حقوقی برای مرکز عدلی و قضائی مبارزه با فساد و ایجاد کمیسیون مستقل مبارزه با فساد اداری می‌باشد. به رغم آن، نهاد‌های جامعه مدنی ابراز نگرانی کردند که روند پیشنهادی برای انتخاب [اعضای] کمیسیون کاملاً مستقلانه نبوده است. به تاریخ ۱۱ اکتوبر، مسوده قانون محافظت افشاء کنندگان به شورای ملی فرستاده شد. به تاریخ ۵ نوامبر، شورای ملی قانون اشاعه و ثبت دارائی‌های مقامات و کارمندان دولت را که در نوامبر ۲۰۱۷ توسط فرمان ریاست جمهوری توشیح شده بود، به تصویب رسانید. به اساس اداره ثبت دارائی‌ها، بیش از ۱۶۰۰۰ فورمه اشاعه دارائی‌ها ثبت گردیده که شامل ۷۳ فورم از اعضای ولسی جرگه و مشرانو جرگه‌ی شورای ملی می‌باشد.

۴۲. به تاریخ ۲۶ سپتامبر، مرکز عدلی و قضائی مبارزه با فساد اداری شش مقام بلند رتبه وزارت داخله به شمول یک جنرال اسبق و معین اسبق را به اتهام فساد اداری محکوم ساخت. سه مقام اسبق دیگر وزارت داخله به تاریخ ۹ اکتوبر مجرم شناخته شده و محکوم به حبس شدند. از ماه سپتامبر ۲۰۱۸ بدینسو، مرکز عدلی و قضائی سه جلسه محاکماتی را که شامل ۱۶ مدعی علیه می شد در سطح ابتدائیه و دو جلسه محاکماتی را که شامل هفت مدعی علیه می شد در سطح استیناف نهائی ساختند که این ارقام کاهش تدریجی در تعداد قضایا را در مقایسه با دوره گذشته نشان می دهد. قضات و خازنوالان مرکز عدلی و قضائی عدم تطبیق جلب و دستگیری را دلیل اصلی چنین کاهش عنوان می کنند. در مجموع، مرکز مذکور ۴۲ جلسه محاکماتی را که شامل ۱۶۹ مدعی علیه در سطح ابتدائیه و ۴۱ قضیه که شامل ۱۲۸ مدعی علیه در مرحله استیناف می شود، را نهائی کرده است.

۴۳. تلاش ها جهت تطبیق استخدام مبتنی بر شایسته سالاری در سکتور عامه ادامه یافت. در ماه آگست، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی گزارش داد که به اساس ارزیابی های ولایتی آن کمیسیون، به تعداد ۲۵۳۳ پست ریاست های ولایتی شناسائی شد که از جمله ۱۳۶۲ پست توسط سرپرست ها اداره شده در حالیکه پست های باقیمانده خالی می باشند. در نتیجه، پست های ۱۱۴ ریاست بلند رتبه ولایتی به رقابت آزاد گذاشته شد و ۱۵۸ درخواست کننده در امتحان کتبی معیاری برای ۳۵ پست ارشد ریاست در ولایات که از سوی کمیته امتحانات کمیسیون اخذ گردید، اشتراک کردند.

۴۴. دولت به اصلاحات جهت بهبود افزایش پاسخگوئی در سکتور امنیتی به ویژه در وزارت داخله ادامه داد. به تاریخ ۳۰ آگست، دولت ثبت دارائی های منسوبین فعلی پولیس ملی افغان را تکمیل کرد و این روند برای منسوبین جدید التقرر نیز ادامه خواهد داشت. افزون بر آن، دولت ثبت دارائی های منسوبین را برای سیستم پرداخت آنلاین معاش تکمیل نمود. از مجموع ۱۴۷۸۷۵ تن، به تعداد ۱۰۶۱۸۹ تن از منسوبین واجد شرایط دریافت معاش شناخته شدند. متباقی ۴۱۶۸۶ تن از لست پرداخت معاشات بنابر دلایل چون تقاعد، ترک وظیفه و تنقیصات، حذف شدند. دولت به اساس قانون ذاتی افسران به اصلاحات در رهبری امنیتی ادامه داد. به تاریخ ۱ اکتوبر، وزارت دفاع سومین دور تقاعد گروهی افسران اردوی ملی افغان را طبق قانون تکمیل کرد که شامل ۲۲ جنرال دیگر می شود. در مجموع، از توشیح قانون ذاتی افسران توسط فرمان ریاست جمهوری در نوامبر ۲۰۱۷، حدود ۱۸۰۰ پرسونل اردوی ملی افغان به شمول ۳۸۰ جنرال به تقاعد سوق داده شدند.

۴۵. دولت به تلاش هایش در راستای ترویج رشد سکتور خصوصی ادامه داد. به تاریخ ۸ اکتوبر، شورای وزیران نخستین پالیسی تجارت ملی افغانستان را که هدف آن افزایش رقابتی بودن صادرات و تطبیق تعهدات برخاسته از پیوستن افغانستان به سازمان تجارت جهانی در جون ۲۰۱۶ است، تصویب کرد. به تاریخ ۳۱ اکتوبر، بانک جهانی اعلان کرد که افغانستان در شاخص تسهیل تجارت، ۱۶ پله صعود کرد چنانچه در میان ۱۹۰ کشور جایگاه ۱۶۷ را به خود اختصاص داد. بانک جهانی اصلاحات به شمول کاهش فیس اخذ جواز و ایجاد اداره جدید مالیه را به عنوان عوامل این صعود عنوان کرد.

۷. کمک های بشردوستانه و مهاجرین

۴۶. در فاصله زمانی میان ۱۶ اگست الی ۳۱ اکتوبر، مجموعاً به تعداد ۳۸۵۵۸ تن به تازگی از اثر منازعه بیجاشدند که تعداد کل بیجاشدگان در سال ۲۰۱۸ را به ۲۸۹۸۶۶ تن رسانید (۶۰۷۲۰ زن، ۱۶۷۳۴۲ کودک و ۶۱۸۰۴ مرد). اگرچه در مقایسه با دوره مشابه در سال ۲۰۱۷، میزان بیجاشدگان داخلی از اثر منازعه بیش از دو سوم کاهش یافته است، اما شماری زیادی از خانواده های بیجاشده هنوز آمیدی به بازگشت آبرومندانه و امن به مناطق اصلی شان را ندارند. در طی دوره گزارشده، نهاد های کمک های بشردوستانه مساعدت های غذایی و سایر کمک های حیاتی را به ۱۶۵۷۵۹ تن از مردم بیجاشده ناشی از منازعه فراهم نمودند.

۴۷. تعداد موارد صدمات (تروما) که در فاصله زمانی میان ۱۶ اگست تا ۳۱ اکتوبر خدمات درمانی دریافت کرد به ۳۴۲۴۲ مورد رسید که در مقایسه با سال ۲۰۱۷، افزایش ۲۱ درصدی را نشان می دهد. نیازمندی به رسیدگی و مراقبت های طبی به تروما به ویژه در ولایات هلمند کندز، تخار، غزنی، کنر، زابل و کابل، جایی که درگیری ها باعث تلفات سنگین شد، بیشتر بوده است. در طی دوره گزارشده، ۱۵ نهاد همکار کلستر خدمات صحتی به ۸۹۷۳۵۳ تن که ۴، ۵۳ درصد آن را زنان و دختران تشکیل می داد، خدمات مشاوره ارائه نمودند.

۴۸. پس از بحران غزنی در ماه اگست، سازمان ملل متحد تیم هایی را برای پاک کاری ۱۰۶ مورد مواد منفجره باقیمانده از جنگ که امنیت محلات را با تهدید مواجه ساخته بود، توظیف کرد. این تیم ها به بیش از ۸۰۰۰ تن آموزشهای آگاهی از خطر را تدریس کرد. از ماه جنوری تا سپتمبر ۲۰۱۸، این تیم ها از ۱۸۸ محل بازدید نموده، در مجموع ۱۶۱۱ دستگاه مواد منفجره باقیمانده از جنگ را پاک کاری کرده، ساحات خطرناک را سروی و آموزش های آگاهی خطرات را ارائه نموده اند که همه باهم خطر مرگ و مجروح شدن حدود ۸۱۰۲۳۹ تن را کاهش داده است. در طول دوره مشابه، سازمان ملل متحد و همکاران آن در مجموع حدود ۹، ۴ کیلومتر مربع ساحه را که با مواد منجره قوی آلوده بود را پاک کاری کردند که در مجموع ۶۷ محل از آن بهره بردند. برای پاسخ به نگرانی های حفاظتی عودت کنندگان از کشورهای پاکستان و جمهوری اسلامی ایران، حدود ۱۸۰۳۰۴ تن آموزش آگاهی از خطر را در مراکز مختلف در سراسر کشور دریافت کرده اند.

۴۹. با قدردانی از نقش جهانی افغانستان در کار مبارزه با ماین ها، حکومت افغانستان ریاست ۱۷همین نشست کشورهای عضو کنوانسیون منع ماین های ضد پرسونل را که از ۲۶ تا ۳۰ نومبر در ژنو برگزار شده بود، بر عهده داشت.

۵۰. در طول دوره گزارشده، هشت مورد جدید بیماری فلج اطفال تایید شد که به این ترتیب، تعداد کل موارد بیماری فلج در سال ۲۰۱۸ به ۱۹ قضیه رسید. در ولایت قندهار که مرکز اصلی شیوع فعلی این مرض است، ۹ مورد از این ۱۹ مورد ثبت شده است. به دلیل ممنوعیت واکسیناسیون خانه به خانه در ولایات جنوبی (قندهار، هلمند و ارزگان)، از ماه می ۲۰۱۸ بدینسو، به تعداد ۸۴۶۰۰۰ کودک از واکسین محروم مانده اند. با توجه به اینکه ۲۰۰۰۰۰ کودک دیگر در ولایت غزنی نیز برای واکسین قابل دسترس نبوده اند، تعداد مجموعی کودکان که در مناطق شرقی و جنوبی کشور واکسین نشده اند، در طول دوره گزارشده حدوداً به ۱ میلیون طفل رسیده است. وزارت صحت عامه و سازمان ملل متحد برنامه های احتیاطی را با استفاده از رویکردهای دیگر برای دستیابی به این کودکان به واکسین طرح نموده اند.

۵۱. الی تاریخ ۳۱ اکتوبر، خشکسالی از مجموع ۴۰۱ ولسوالی در سراسر کشور، ۲۲۹ ولسوالی را متاثر ساخته بود. در مناطق غربی افغانستان، بیش از ۲۵۰۰۰۰ تن از آغاز سال جاری تاکنون، مجبور به کوچ از مناطق روستایی به مراکز شهری شده اند. اکثر افراد تازه بیجا شده در ساحات مسکونی غیر رسمی زندگی می کنند که از خدمات اجتماعی اساسی بسیار اندکی مستفید اند. بسیاری از مردمان محلات روستایی دارای های خود را با فروش مواشی به هدف خرید مواد خوراکی و مصرف کردن غله جات بذری شان که برای کشت فصل آینده ذخیره کرده بودند، به مصرف رسانیده اند. بر اساس گزارش سازمان ملل متحد، ۵، ۳ میلیون انسان به دلیل خشکسالی امنیت غذایی نداشته و نیاز به مواد غذایی حیاتی و مساعدت های معیشتی دارند. بر اساس تحلیل فاز طبقه بندی شده امنیت غذایی یکپارچه که در ماه اکتوبر انجام شد، ۸، ۱۰ میلیون نفر در سطوح اضطراری و یا بحران عدم امنیت غذایی قرار دارند.

۵۲. سازمان ملل متحد و شرکایش تلاش دارند تا به مردمان محل کمک کنند که برای محصولات زراعتی سال ۲۰۱۹ کشت نمایند و نیز کسانی که اکنون مجبور به ترک خانه ها ایشان شده اند را حمایت می کنند. خانواده های که بدلیل خشکسالی به مراکز شهر ها بیجا شده اند همانند افرادی که از اثر منازعات بیجا گردیده اند، کمک های غذایی اضطراری مشابه را دریافت کرده اند. برای خانواده ها در مناطق روستایی مساعدت های غذایی فراهم شد تا از بیجا شدن بیشتر مردم بدلیل خشکسالی جلوگیری صورت گیرد. تا ماه اکتوبر، سازمان ملل متحد و شرکایش، در مجموع به ۷۰۶۰۰۰ نفر در ولایاتی که بیشترین آسیب را دیده اند، مثل بادغیس، فاریاب، غور، هرات و جوزجان، کمک های غذایی توزیع نموده بودند.

۵۳. در ماه اکتوبر، سازمان ملل متحد و شرکایش به دلیل خشکسالی، برنامه حمایت شان را حداقل برای مدت شش ماه، برای تمام ۵، ۳ میلیون نفر نیازمند به کمک، در ۲۰ ولایت توسعه دادند. سازمان ملل متحد در ماه اکتوبر به بیش از ۱ میلیون نفر کمک کرد و در صدد است که تا پایان سال، به ۵، ۲ میلیون نفر این کمک ها را برسانند، در حالیکه نهاد های همکاری تلاش دارند که به ۱ میلیون نفر دیگر رسیدگی کنند. علاوه بر این، کار برای دسترسی به ۴، ۱ میلیون نفر قبل از رسیدن فصل سرما آغاز شده است تا در ۲۱ ولایت، مواد خوراکی مغذی برای مواشی، تخم محصولات علوفه و تخم برای گندم توزیع شود. حکومت ۶۰۰۰۰ تن گندم از ذخایر خود را برای توزیع آماده کرده است. سازمان ملل متحد تا اکنون ۳۰ هزار تن را انتقال داده است و فعلاً در حال تهیه و خریداری مواد خوراکی متمم از بازارهای بین المللی است.

۵۴. در مجموع به تعداد ۱۱۰۹۵۴ افغان، از جمله بازگشت کنندگان به میل خود، رد مرز شدگان و بازگشت کنندگان در طول دوره گزارشدهی به افغانستان عودت کرده اند. از ۱۶ ماه اگست تا ۳۱ اکتوبر، به تعداد ۴۴۰۰ تن بازگشت کنندگان بدون اسناد از پاکستان و ۱۰۳۱۴۶ تن از جمهوری اسلامی ایران به کشور برگشتند. در همین دوره، سازمان ملل متحد به ۲۶۹۲ تن بازگشت کننده از پاکستان، ۶۹۴ تن از جمهوری اسلامی ایران و ۲۲ تن دیگر از سایر کشورها، برای عودت شان به کشور کمک کرد. تعداد بازگشت کنندگان ثبت شده به افغانستان به طور قابل توجهی کمتر از سال ۲۰۱۷ بوده است (۱۰۵۹۶ تن از پاکستان، ۴۱۹ تن از جمهوری اسلامی ایران و ۶۸ تن از کشورهای دیگر). تعداد بازگشت کنندگان بدون اسناد از جمهوری اسلامی ایران با بیش از ۶۰۲۵۲۴ تن عودت کننده و رد مرز شده در سال ۲۰۱۸ (جنوری تا سپتمبر)، بطور قابل ملاحظه ی نسبت به سال ۲۰۱۷ افزایش یافته است که در سال قبل (جنوری تا سپتمبر)، این رقم بالغ به ۳۸۲۰۰۳ نفر می شد؛ دلیل این افزایش در رقم عودت کنندگان وضعیت ناهنجار اقتصادی در این ایران بوده است. سازمان های بشردوستانه در تلاش برای رسیدن به بازگشت کنندگان هستند

و برای آنان بسته های غذایی، پول نقد و سایر نیازهای اساسی آماده می نمایند تا ادغام مجدد آنان سهل شود. در ماه اکتوبر، دولت پاکستان مدارک ثبت نام حدود ۴، ۱ میلیون تن پناهنده افغان مقیم در پاکستان را تا ۳۰ جون ۲۰۱۹ تمدید نمود.

۵۵. موانع فراراه دسترسی به کمک های بشردوستانه ادامه داشت چنانچه از ۱۶ اگست تا ۳۱ اکتوبر، در مجموع ۶۹ رویداد سازمان ملل و همکارانش را در امر کمک رسانی متاثر ساخت. از آغاز سال، در مجموع ۳۱۸ حادثه ثبت شده که شامل قتل ۲۶ تن از کارمندان مدد رسان می شود. علاوه بر این، تن کارمند مدد رسان مجروح، ۷۶ تن اختطاف و ۴۶ تن دیگر شان بازداشت شده اند. ماین پاکان همچنان در معرض خطر آدم ربایی و خشونت های مسلحانه قرار دارند. دسترسی به کمک های بشردوستانه در ساحات تحت منازعه و مناطق تحت کنترل عناصر ضد حکومت کماکان به عنوان یک چالش باقی است. در ماه اکتوبر، طالبان پس از گذشت دوماه که از تعهد شان سرباز زده بودند، یکبار دیگر تعهد کردند که اجازه عبور و مرور مصئون کارمندان کمیته بین المللی صلیب سرخ را پس از می دهند. متعاقباً، کمیته مذکور از تجدید تعهد امنیتی استقبال کردند.

۵۶. الی ۳۱ اکتوبر، فعالیت های کمک های بشر دوستانه در افغانستان مساعدت مالی ۳۱۲/۸ میلیون دلاری را دریافت نمود که از آن جمله مبلغ ۲۴۸/۲ میلیون دالر امریکایی آن برای فعالیت های می باشد که در پلان رسیدگی بشردوستانه گنجانیده شده است.

VI. مبارزه با مواد مخدر

۵۷. دولت با حمایت همکاران بین المللی، به عملیات های مبارزه با مواد مخدر ادامه داد. از ۱۶ اگست تا ۳۱ اکتوبر، نهاد های تنفیذ قانون مجموعاً ۸۳۵ عملیات را اجرا نمودند که منجر به ضبط ۲۶۴۶ کیلوگرام هیروئین، ۹۰۶۰ کیلوگرام مورفین، ۱۲۵۷۸ کیلوگرام تریاک، ۹۴۱ کیلوگرام متامفتامین، ۴۰۴۰ کیلوگرام حشیش، ۱۶۲۵۶ کیلوگرام چرس، ۱۱۷۸۷ قرص تابلت ۳، ۴ میتایل نیدیوگزی میتامفتامین، ۴۴۱۷ کیلوگرام مشتقات کیمیاوی جامد و ۱۴۳۴۴ لیتر مشتقات کیمیاوی مایع شده است. در مجموع، هشت آزمایشگاه تولید هیروئین تخریب شد؛ ۱۰۱۷ فرد مظنون دستگیر گردید، و ۸۶ واسطه نقلیه، ۱۴۰ میل سلاح، ۳۴۱ پایه تلفون موبایل و پنج پایه مخابرات ضبط گردید. یک افسر پولیس مبارزه با مواد مخدر افغانستان حین انجام عملیات کشته شد.

۵۸. گزارش سال ۲۰۱۸ دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد (UNODC) در مورد کشت و تولید تریاک در افغانستان در ماه نوامبر نهائی و نشر شد. یافته های این گزارش نشان می دهد که کشت و تولید تریاک در مقایسه با سال ۲۰۱۷ شاهد کاهش نسبی بوده و کشت و تولید تریاک در مناطق شمال و غرب کشور کاهش چشمگیری داشته که ناشی از خشکسالی می باشد. وزارت زراعت، آبیاری و مالداری، وزارت مبارزه با مواد مخدر و دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد طی یک ابتکار مشترک، کنفرانس دو روزه ملی در مورد نقش گسترش زراعت در ترویج بدیل در افغانستان را به روز های ۱ و ۲ اکتوبر در شهر کابل برگزار کردند. در این کنفرانس که ۱۵۰ تن از زارعین و کارکنان توسعه اشتراک کردند و تولیدات زراعتی و پیشرفت های تکنولوژی بخش سکتور خصوصی و همچنین فرصت های بازاریابی برای محصولات زراعتی و مالداری را به نمایش گذاشتند.

VII. حمایت از ماموریت

۵۹. الی تاریخ ۳۱ ماه اکتوبر، فیصدی پست های خالی ماموریت ۷ درصد برای کارمندان بین المللی، ۵ درصد برای کارمندان مسلکی داخلی و ۳ درصد برای کارمندان محلی بود در حالیکه فیصدی تایید شده بالترتیب ۱۱/۱ درصد، ۸/۵ درصد و ۳ درصد می باشد. میزان کارمندان زن کماکان بسیار پایین است. الی ۳۱ اکتوبر، درصدی زنان در هر طبقه کارمندان، ۳۶ درصد برای کارمندان بین المللی، ۳۷ درصد برای رضاکاران سازمان ملل، ۱۳ درصد برای کارمندان مسلکی داخلی و ۷ درصد برای کارمندان محلی می باشد. از ۱ اگست الی ۳۱ اکتوبر، یوناما ۱۹۷ ماموریت زمینی و ۲۳ ماموریت هوایی و همچنین ۱۰۰۴ جلساتی را برگزار کرد که طی آن نمایندگان ولسوالی ها از دفاتر منطقوی یوناما دیدن کردند.

VIII. ملاحظات

۶۰. با توجه به بسیاری از چالش های امنیتی، لوجستیکی و سیاسی که در برابر نهاد های انتخاباتی افغانستان قرار داشت، من از برگزاری به موقع انتخابات پارلمانی تحت شرایط دشوار استقبال می کنم. انتخابات بار دیگر تعهد شهروندان افغانستان را برای مشارکت در روندهای دموکراتیک نشان داد. برای من شجاعت و اراده میلیون ها زن و مرد افغان که در سراسر کشور با غلبه بر موانع کلان و مبارزه با تهدیدات امنیتی جدی اقدام به انتخاب نمایندگان خود کردند، دلگرم کننده است. من اعمال خشونت آمیز تعمدی علیه افراد ملکی را که توسط عناصر مخالف دولت در طول پروسه انتخابات ارتکاب یافت، از جمله افزایش حملات علیه مراکز انتخاباتی و مرتبط به آن در ۲۰ اکتبر را که منجر به بیشترین رقم تلفات افراد ملکی در یک روز در سال ۲۰۱۸ شد را محکوم می کنم. علاوه بر وارد کردن آسیب جدی بالای افراد ملکی، چنین خشونت هایی، حمله واضحی علیه حق قانونی شهروندان افغان برای مشارکت سیاسی شان محسوب می شود. با یاد آوردی از تعهد طالبان برای محافظت از افراد ملکی در منازعات مسلحانه، من از تمام طرف های درگیر خواهانم که به حق افغان ها برای اشتراک آزادانه و بدون ترس یا تهدید خشونت در تمام مراحل انتخابات احترام بگذارند.

۶۱. در عین حال، باید اذعان داشت که انتخابات و مراحل بعدی ان به علت نواقص فنی، که برخی از آنها قابل پیشگیری و برخی از آنها برخاسته از کمبودی ها در کمیسیون مستقل انتخابات بوده، مورد آسیب قرار گرفت. تاخیر در باز شدن مراکز رای دهی، مشکلات مربوط به تأخیر در معرفی سیستم بایومتریک مشخصات رأی دهندگان و اشتباهات اداری در لیست رای دهندگان موجب تاخیرهایی طولانی در روز انتخابات شد که از اثر ان برخی از رای دهندگان بدون استفاده از رأی خود، به خانه های شان برگشتند. این مشکلات، همراه با تاخیر در شمارش و ثبت آرای انتخاباتی، اعتبار نهادهای انتخاباتی کشور را در برهه حساسی از چرخه انتخابات تضعیف کرده است. من از نهادهای مدیریت کننده ی انتخابات می خواهم که شفافیت این پروسه در دوران پس از برگزاری انتخابات را به عنوان گام اول برای دوباره به دست آوردن اعتماد مردم افغانستان، از جمله از طریق ارائه معلومات واضح در مورد تمام جنبه های این پروسه، تامین کنند. با یاد اوری این امر که انتخابات در ولایت غزنی برگزار نشد، من حکومت و کمیسیون مستقل انتخابات را تشویق می کنم تا با اولویت دهی به مسائل لاینحل امنیتی، سیاسی و لوجستیکی مردم غزنی را قادر به انتخاب نمایندگان خود در پارلمان بسازند. برای سایر ولایت ها، کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون شکایات

انتخاباتی باید تمامی کارهای لازم را جهت تسریع روند شمارش آرا و اعلام نتایج به صورت معتبر، شفاف و به موقع انجام دهند.

۶۲. با نزدیک شدن انتخابات ریاست جمهوری در اپریل ۲۰۱۹، من نهاد های مدیریت کننده انتخابات را تشویق می کنم تا اقدامات مناسبی را براساس درس های آموخته شده از انتخابات پارلمانی برای حصول اطمینان از تصمیم گیری منسجم و اجرای به موقع تمام مراحل ضروری روی دست گیرند. به همین اندازه ضروری است که تمام اشخاص و نهاد های ذیدخل سیاسی در قبال روند انتخابات مسئولیت بگیرند. مسدود کردن دفاتر کمیسیون مستقل انتخابات توسط احزاب سیاسی قبل از انتخابات به منظور اعمال فشار برای معرفی تکنالوژی بایومتریک منجر به تاخیرهای طولانی در تکمیل فعالیت های اصلی آمادگی شد. پذیرفتن حکومت، در آخرین لحظات، جهت معرفی سیستم بایومتریک، روی ظرفیت کمیسیون در هفته های بسیار مهم قبل از انتخابات فشار بیش از حد وارد ساخت. در حالی که تظاهرات صلح آمیز حق قانونی تمام افغان ها است، من نگران استفاده از تکنیک های مانع شونده از سوی برخی از احزاب سیاسی و کاندیدان هستم. چنین تکنیک هایی می تواند سایر شهروندان را از حق شان برای رأی دادن محروم کند و در صورت تداوم سیستماتیک آن، تهدیدی در راستای تضعیف سیستم انتخاباتی خواهد بود. همانطور که دولت و نهادهای مدیریت کننده انتخابات در حال آمادگی برای برگزاری انتخابات ریاست جمهوری هستند، من از تمام طرف های ذیدخل از جمله کاندیدان، احزاب سیاسی و سازمان های جامعه مدنی می خواهم که در تمام جنبه های پروسه انتخابات مشارکتی سازنده داشته باشند. تنها از طریق تلاش های صادقانه و متحدانه رهبران و نهادهای افغانستان است که شهروندان فرصت رای دهی در انتخاباتی خواهند داشت که ارزش مشارکت را داشته و احترام به رای آنان در آن ضمانت می شود.

۶۳. من عمیقاً نگران تأثیرات رو به وخامت درگیری های مسلحانه بالای افراد ملکی هستم، زیرا یوناما کماکان رقم زیاد بی سابقه تلفات افراد ملکی را ثبت می کند. اگرچه تلاش ها در میدان جنگ به کاهش تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی منجر شده است، اما افزایش تلفات افراد ملکی از اثر حملات انتحاری و هوایی نگران کننده است. از مهمترین نگرانی ها، افزایش هدف قرار گرفتن افراد ملکی از سوی عناصر مخالف دولت است که نمونه آن اعمال خشونت علیه مردم افغانستان در جریان مشارکت آنان در روند انتخابات است. من از طرفین درگیر می خواهم که به تعهدات خود طبق قوانین بین المللی حقوق بشر و قانون بین المللی بشردوستانه عمل کنند و از عناصر مخالف دولت می خواهم که تمامی حملات علیه افراد ملکی و زیرساخت های ملکی را متوقف سازند.

۶۴. هزینه بالا و روزافزون منازعه در زندگی افراد ملکی، یادآور واضحی است که پایان دادن به منازعه از طریق مذاکرات صلح باید به عنوان عمده ترین ضرورت جهت سوق دهی تلاش ها در افغانستان باقی بماند. با حفظ حرمت به اصل مالکیت افغانستان، من دولت را تشویق می کنم تا با تقویت نمودن همه شمول بودن روند صلح، اطمینان حاصل کند که در هر مرحله، طیف وسیعی از دیدگاه ها مورد توجه قرار می گیرد. با توجه به گسترش اخیر تماس ها میان طالبان و اعضای جامعه بین المللی، من روی ضرورت طالبان جهت دخیل شدن در گفتگوهای مستقیم با دولت افغانستان برای دستیابی به راه حل منازعه در این کشور، تاکید می کنم. سازمان ملل متحد آماده است تا از طریق تمامی ابزارهای موجود از همه تلاش های صلح حمایت کند.

۶۵. من عمیقاً نگران شیوع خشونت علیه زنان و دختران در افغانستان هستم. چنین خشونت هایی باعث ایجاد رنج های عمیق انسانی و آسیب جدی به خانواده ها شده و مانع مشارکت کامل زنان در حیات اجتماعی می شود. در

این راستا، ایجاد یک کمیته تخنیکي از سوی حکومت برای مرور قانون سال ۲۰۰۹ محو خشونت علیه زنان یک گام دلگرم کننده است. من خوش بین هستم که این بازنگری منتج به حمایت قانونی قوی تری مبتنی بر حقوق از محو خشونت علیه تمام زنان و دختران افغان خواهد شد.

۶۶. کارکنان امور بشردوستانه، صحت و آموزش حین اجرای وظایف مهم در سراسر افغانستان کماکان با خطرات غیرقابل قبولی مواجه هستند. من عمیقاً نگران افزایش حملات علیه مراکز و کارکنان صحتی و همچنین حملات علیه مکاتب و اختلال در روند تعلیم و تربیه هستم. چنین حملات و فعالیت هایی تحت هیچ شرایطی قابل توجیه نیست. من از طرف های درگیر می خواهم که اقدامات لازم را روی دست گیرند تا زمینه را برای فعالیت تاسیسات صحتی فارغ از هر نوع اختلال فراهم نموده و به حق آموزش برای پسران و دختران بدون مداخله احترام قائل شوند. به همین ترتیب، تلاش های اخیر از سوی عناصر مخالف دولت برای جلوگیری از عملیات های ماین پاکي بشردوستانه، از جمله از طریق تهدید، ارباب و اختطاف ماین پاکان موجب به تأخیر افتادن و اختلال در پروژه های نجات دهنده جان انسان ها شده است. تمام طرف ها باید به تیم های پاک کننده ماین اجازه دسترسی بدون محدودیت به مناطق آسیب دیده را بدهند.

۶۷. با وجود محیطی بی ثبات، افغانستان در سال گذشته پیشرفت هایی در بهبود شرایط سرمایه گذاری داشته است و در رتبه بندی بانک جهانی، از رتبه ۱۸۳ به رتبه ۱۶۷ در زمینه سهولت انجام کسب و کار صعود کرد. برای اولین بار برای افغانستان، این صعود، کشور را در میان بهترین بهبود شوندهگان جهانی قرار داده است. این نتیجه قابل ستایش نشان دهنده پیشرفت در جهت نیل به اهداف دهه تحول (۲۰۱۵-۲۰۲۴)، از جمله ایجاد رشد اقتصادی برای دستیابی به خودکفائی است. بازنگری استراتژی مبارزه علیه فساد اداری، فرصتی خوبی برای دولت جهت واضح ساختن چارچوب نهادی تلاش های مبارزه علیه فساد اداری فراهم کرده است که در این کار در مطابقت با تعهدات افغانستان تحت کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با فساد قرار دارد. من حکومت را تشویق می کنم که به همکاری سازنده خود با نهاد های جامعه مدنی و شرکای بین المللی اش در طول این روند ادامه دهد.

۶۸. در کنفرانس وزیران درباره افغانستان که بتاريخ ۲۷ و ۲۸ نومبر در ژنو برگزار شد، جامعه بین المللی تعهد متداوم خود نسبت به افغانستان را نشان داد و گفتگوها روی آجندای اصلاحات حکومت متمرکز گردیده بود. همانطوری که در آن کنفرانس اشاره شد، حکومت پیشرفت هایی در خصوص عناصر کلیدی این آجندا داشته است، از جمله نهایی کردن ۱۰ برنامه اولویت ملی، اجرای اصلاحات مالی وسیع تر و ترویج مشارکت زنان در حیات عمومی. پیشرفت در سایر عرصه ها، پیشرفت محدود باقی مانده است. من از تصویب چارچوب پاسخگویی متقابل ژنو از سوی افغانستان و تمویل کنندگان بین المللی استقبال می کنم. این چارچوب، درهماهنگی با چارچوب ملی صلح و انکشاف افغانستان، نقشه راه روشنی برای اولویت های اصلاحات مورد توافق طرفین در دو سال آینده ترسیم می کند. سازمان ملل متحد به کمک های منسجم خود برای حکومت در راستای تطبیق برنامه اصلاحاتی اش به سود تمام شهروندان با هدف دستیابی به صلح، توسعه و خود کفائی در طول دهه تحول ادامه می دهد.

۶۹. من از تمام کارمندان سازمان ملل متحد در افغانستان و نماینده ویژه خود، تادامیچی یاماموتو، سپاسگذارم که با خلوص نیت کامل به کار شان در امر تحقق تعهدات ما در راستای حمایت از مردم افغانستان در چنین شرایط چالش برانگیز ادامه می دهند.